

לאור ההלכה

להאיר את הדרך לעובדה ולמעשה
עפ"י מורנו ר' נתן מברסלב
בספר ליקוטי הלכות

אמרת אַחַבְמָה וְהִיא רְחוּקָה מִמֶּנִּי..

מקשר יפה מאד פרשת חקת לפרשת קרח וכמוכּא בפסיקתא שאמר קרח, לא די שהוציא אותי מכלל הַפְּהֵנָה ומתנות אלא שגלח ראשי ועשה אותי סכל, מיד נתקנא למשה לערער הריב והוא לא ידע חק פרה אדמה תהיה בפרה גדולה על ישראל, עד כאן לשונו, עין שם. הינו פי פרה אדמה שמטהרת מטמאת מת, זהו הפך טעות קרח שחלק הפנימיות מהחיצוניות, פי על ידי מצות פרה אנו רואין שאפלו בתכלית החיצוניות יכולין לירד ולקשר גם אותן המקומות לה' יתברך, פי פרה אדמה היא בחינת תכלית הצמצום שהוא בחינת תקף האדמימיות שהוא תקף הדין בחינת תכלית הצמצום. אבל בכח המצוה הזאת הנה בח להפכו שימתיק גם זה הצמצום עד שדיקא על ידי הצמצום הזה בחינת עפר שרפת החטאת על ידי זה דיקא יחברו החיצוניות אל הפנימיות עד שיטהרו מטמאת מת. וזה בחינת עץ ארז ואזוב ושני תולעת שהגבה שנתנאה בארז ישפיל את

המקום שלך - הוא הכי מושלם!

במה שקורה, כך שזה אומר שבעצם אין דבר בעולם שהוא חסר ערך כי גם אם מצד חיצוניותו הוא נראה פשוט או נמוך מידי הרי שבפנימיותו יש בו את רצון ה' שמחיהו והוא רוצה בקיום דבר זה, הרי ששוב הדבר נהפך להיות גדול מאוד, כי המלך עשהו, ומי יודע עומק מחשבותיו..

כשאנו רוצים להגדיר בשני מילים מה בעצם קורה עם האדם בעולם הזה ומדוע הוא מרגיש כ"כ מרוחק מהטוב, הרי שנאמר שיש הפרדה בין הפנימיות לחיצוניות, הפנימיות זהה' יתברך שזה מציאות האור והחסד שמשפיע כל טוב תמיד והחיצוניות אלו הדברים שיש בעולם או דברים שקורים עם האדם וגורמים לאדם להיפרד מהפנימיות וגורמים לו להרגיש שיש עוד דברים בעולם חוץ מציאות ה', הוא רואה עולם מלא תאוות, צרות, ואז האדם אומר אולי יש כאן ח"ו שני רשויות? וגם אם אינו אומר בפה כי כל ישראל מאמינים הם אבל עדין יש עקמימות שבלב שמונע מהאדם להרגיש ממש מחובר וקרוב אל ה' בכל מה שעובר עליו בחייו וקשה לו לראות שה' ממש נמצא עימו והוא העומד מאחורי כל זה, והרי שהפריד החיצוניות מהפנימיות שאינו מאמין ורואה איך שהחיצוניות והפנימיות מחוברים,

ובפרט ברוחניות שכשהאדם נופל לאלו הדברים החיצוניים כמו למשל תאוות או מידות רעות שבאים מהחיצוניות שיש בבריאה הרי שקשה לו פי כמה וכמה להידבק באור ה' כי נדמה לו שאין שום דרך ועצה למצוא את נוכחות ה' במקומו השפל והנמוך שנפל לשם, ולכאורה בצדק...

אך באמת הרי בזה הוא מפריד את החיצוניות מהפנימיות, כי באמת עיקר פגם החטא תמיד הוא זה בעצמו שאדם מפריד את החיצוניות מהפנימיות ע"י שלא ראה את פנימיות הדברים ואז נפל לחמדת העולם ונדבק בהנאה החיצונית בלבד של הדבר והשכיח מליבו את תענוג של ה' יתברך שהוא הפנימיות והחיות האמיתית של הדבר, וזה קורה מעצם החטא שאדם נופל בו,

אך עיקר הטעות של האדם מתחיל בעיקר לאחר מכן שנפל, שאז נדמה לו שמגיע לו עונש ושאינו יכול שוב לחזור אל ה' כי

אנשים מרגישים רחוקים מקרבת אלוקים, ומסתובבים בעולם עם הרבה הוכחות שמעידים לכאורה על הריחוק, וזה בגשמיות וגם ברוחניות, עד שעל פי רוב נדמה לאדם כי ה' שוכן במרומים ממעל, אך אנו נמצאים כאן בארץ הרחק ממנו ואנו כאבודים ביער לבד לבד...

ואכן הרגשה זו לא חינם היא, כי באמת קיימת מציאות של דינים וצמצום בבריאה, שהאדם בעולם הזה נמצא לכאורה במקום מאוד צר ומצומצם אשר אין בה דרך לנטות ימין ושמאל.. האדם נתון תחת פגעי הזמן, ולכן חייו נהפכים להיות מאוד מורכבים ועמוסים ואין רגע ללא פגע וכו', וגם ברוחניות קשה לאדם לראות היטב את מציאות ה' בעולם אע"פ שיודע בוודאי שהוא נמצא ומאמין בה' יתברך ככל בית ישראל, אך אין בליבו מקום לראות ולהרגיש ולהאמין באמת במציאותו של ה' ממש בכל מקום שהוא ושאינו מלכות וכוח אחר בעולם כי אם של ה' יתברך בצורה שיקבל מזה ממש שמחה בלב,

ואכן כל זה הוא ממצאות הגבורות והדינים שמסתירים את האור הגדול לראות באור ה' ולהתענג עליו, כי באמת עיקר מטרת עבודת הצדיקים בעולם הוא להמתיק את זה הצמצום והדין ולגלות לאדם שה' יתברך באמת כן נמצא עימו ממש וכל הרגשת ההסתרה הוא רק מצד הקליפה והדמיון שעיקר עבודת האדם הוא לשברו, ולגלות את מה שבאמת קיים שהוא אור ה' שממלא את כל העולם,

כי מציאות ה' ואמונתו ושורש כל הבריאה המחיהו ומקיימו הוא הנקרא "פנימיות", 'פנימיות' זו המציאות האמיתית הנסתרת מאחורי מה שנראה לעיין, כמו לדוגמא כשאנו קוראים לאדם בוודאי שאנו לא מתכוונים לידידו או רגליו, אלא מתכוונים לנשמתו שהוא פנימיותו, רק שכל פנימיותו אינו יכולה להתבטאות בעולם החומר רק ע"י גופו שבתנועת ידיו ובפיו וכו' יגלה את פנימיותו..

והנה, בכל דבר בעולם יש פנימיות, אם זה במה שעובר על האדם בגוף נפש או ממון אם זה מה שקורה בעולם בכלל, כל מקרה ומחשבה ועניין שיש בעולם יש בו פנימיות שזה אומר האור של ה' יתברך שמחיה את הדבר ושיש בזה כוונה שלמה

עצמו באזוב וכתולעת פמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה. הינו שצריכין לצמצם את המח ולבלי להתנאות להיות חכם בעיניו שיצצה להשיג הכל יותר משכלו רק יצמצם מחו וישפיל את עצמו באזוב וכתולעת ויסמך את עצמו על אמונה, ועל ידי זה דיקא זוכין לטהר תכלית החיצונית ולקשר החיצונית אל הפנימית שזה בחינת חבור עפר שרפת החטאת שהוא בחינת תכלית הצמצום כנ"ל, בפרט שנסרף באש שהוא בחינת תקף הדין, ומחבריו ונותניו אותו אל מים חיים שהם בחינת מימי החסדים, פי פנימית וחיצונית בשרשו נמשכין מחסד וגבורה פי' דוע. ועל ידי זה נטהרין מטמאת מת שעקר טמאתו על ידי התרחקות הפנימית מהחיצונית שהוא הנפש מהגוף. פי' אנו מאמינים שהמיתה היא טובה גדולה, פי' על ידי זה נזכה לחבר החיצונית אל הפנימית שזה עקר החיים לנצח וכנ"ל וזה בחינת ונתן עליו מים חיים דיקא פי' נטהרין מטמאת מת וזוכין לחיים וכנ"ל:

ליקו"ה
חור"מ חלק ב'
הלכות
פקדון
ואדבעה שומרים
הלכה ד'
אות כ"ג

באמת נפלת עמוק לחיצונית אתה יכול לחבר דווקא משם את החיצונית לפנימית ולדעת ולהרגיש שבוודאי יש פנימיות במקומך היינו רצון ה' שמחיה אותך ונותן לך שפע וחסד ואהבה ואינך מנותק אף פעם ממציונות ה' כי הרי אין מקום בבריאה שאין לו תכלית וטעם מדוע הוא קיים ואין מצב בחיים שה' לא מודע לזה ולא נמצא שם, אז כשהאדם מבין את זה ותמיד הוא מרגיש שה' נמצא בחייו איך שהם נראים.. דווקא ע"י זה מתקן האדם את כל פגמיו וחסאיו שבאו להפריד את החיצונית מהפנימיות ולהעלים את מציאות ה', ועכשיו על ידי פרה אדמה היא בחינת תכלית הצמצום שהוא בחינת תקף האדמימית שהוא תקף הדין בחינת תכלית הצמצום. אבל בכח המצוה הזאת היה כח להכנה שימתיק גם זה הצמצום עד שדיקא על ידי הצמצום הזה בחינת עפר שרפת החטאת על ידי זה דיקא יחברו החיצונית אל הפנימית עד שיטהרו מטמאת מת,

ולכל זה יוכל האדם להגיע אם ישפיל את עצמו באזוב וכתולעת, כי כל זמן שהאדם רוצה להצליח בחיצונית דווקא ולעלות מדרגה לדרגה כפי הבנתו הוא, הרי שלא יהיה מכוון לעולם להשלים עם אמיתות העבודה לחבר את החיצונית לפנימיות גם אם הוא בעמקי שאול שזה היה פגם קרח שאמר שגלח ראשי ועשה אותי סכל ולא יכל ראות את עצמו במקום נמוך כ"כ, כי העיקר הוא להבין שצריכין לצמצם את המח ולבלי להתנאות להיות חכם בעיניו שיצצה להשיג הכל יותר משכלו רק יצמצם מחו וישפיל את עצמו באזוב וכתולעת

ורק אז כשאנו חושב על הצלחות מדומות ומבין היטב שההצלחה האמיתית היא למצוא את ה' בכל מקום ולחבר את החיצונית אל הפנימיות מבלי להיפגע ולהרגיש רע בזה שהוא במקום נמוך יותר ממה שצפה.. אז על ידי זה דיקא זוכין לטהר תכלית החיצונית ולקשר החיצונית אל הפנימית שזה בחינת חבור עפר שרפת החטאת שהוא בחינת תכלית הצמצום כנ"ל, וזה נקרא באמת גדולה וחשיבות כי אז מרגיש האדם תענוג תמידי בעבודת הבורא ללא הפרש אם הוא בעליה או בירידיה, כי אינו מחשיב את עצמו ככלל, רק מחפש איך ניתן לחבר את החיצונית אל הפנימיות ולמצוא את ה' גם במקום שבו הוא נמצא כעת.

הרי התרחקתי ונפלתי וכו' אך באמת הוא להיפך מזה, כי דווקא בגלל זה הוא צריך לתקן את נפילתו ולחזור ולקשר שוב החיצונית אל הפנימיות היינו שדווקא היכן שהוא נמצא כרגע והיכן שנפל הוא צריך משם להתחיל להבין שהיה לו טעות ושכל חיצונית שיש בעולם גם היכן שהוא נמצא כרגע באמת כל כולו מאוחד ומחובר לפנימיות שהוא רצון ה' ואורו, ואם בחטאו הוא הפריד בין החיצונית לפנימיות הרי שדווקא ע"י שעכשיו הוא יחזק את עצמו בעזו ותעצמות לא להביט על מה שנפל לחיצונית אלא יחפש איך ממש במקום שהוא נמצא יש גם שם פנימיות ושאינו חלל ריק מכבוד ה', הרי שאז לא רק שהוא מחזיר את הגלגל אחורה אלא אף מאחד מקומות רחוקים יותר לה' יתברך שזה עניין לחבר את החיצונית לפנימיות, וזה כל עניין הייחודים כידוע..

וכאן אנו מתחילים להבין יותר טוב מה בדיוק קרה עם 'קרח' ומה זה קשור לפרה אדומה שה' צוה לבני ישראל ישר לאחר סיפורו של קרח, כי קרח היה במדרגה גבוהה כמובא הרבה בספרים הק', והוא נשבר מאוד מזה שגלח ראשי ועשה אותי סכל, איפה הפלתם אותי?! הוא אמר! הוא הרגיש פתאום צניחה גדולה למקום חלל וריק, הוא אמר מה יש פה?! אין פה כלום! אני רוצה לראות את השכינה, פה אני לא רואה כלום, האדם אומר מה יש כבר במקום שלי לראות? ממה אני כבר יכול להתחבר ולהרגיש משהו?! הרי אני נמצא בשפל בגשמיות ובוודאי שברוחניות, איך אני יכול להתחזק?! להתחבר?! במה?!

אבל הוא לא ידע חק פרה אדמה תהיה כפרה גדולה על ישראל, הוא לא ידע שיש סוד של פרה אדומה, יש דבר עצום שטרם נגלה לו, האדם אינו מבין איזה מתנה זו, יש פרה אדמה שמטהרת מטמאת מת גם אם אתה כבר "מת" זהו, נגמר לך! אתה כבר לא מרגיש כלום כמו 'מת' הסתבכת, נפלת לגמרי ל"חיצונית" התאוות והחמדות אתה חי רק חיצונית ולא רואה את פנימיות מציאות ה' בעולם, אל תטעה שאין לך דרך לצאת משם, אל תטעה כמו קרח כי זהו הפך טעות קרח שחלק הפנימיות מהחיצונית, פרה אדומה הוא גילו עצום שטעות הוא להפריד בין החיצונית לפנימיות, כי על ידי מצות פרה אנו רואין שאפלו בתכלית החיצונית יכולין לירד ולקשר גם אותן המקומות לה' יתברך, וגם אם אתה

פניני אור

שבעולם. כי באמת יש השם במקום הזה גם כן כי "מלא כל הארץ כבודו", רק שאינו ידע מגדל ההעלמה בבחינת: "ואנכי לא ידעתי", אבל אם יתעורר באיזה בחינת אתערותא דלתתא זככה למוצאו.

(משיבת נפש ל"א)

בזה תקן להכניס בלב כל הנפשות לדורות עד היום הזה שאפלו הנפשות הנפולין מאד שסוכרים שבמקומם אין נמצא שם השם יתברך חס ושלום, ושכל בחינת התעוררות דקדשה שלמה אינו נחשב לכלום, ידעו הם גם כן ויאמינו באמונה שלמה שגם במקומם יש השם יתברך בכל מקום